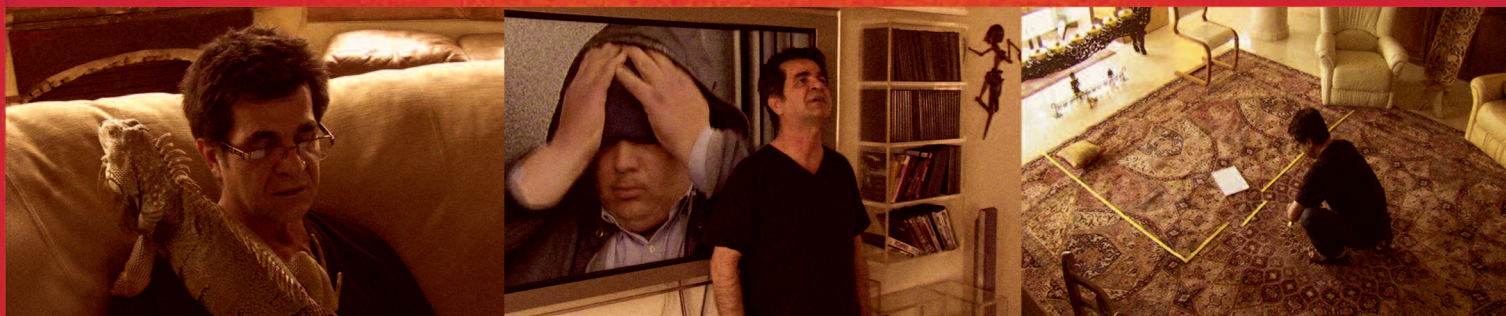

this is not a film

av och med Mojtaba Mirtahmasb & Jafar Panahi

Den iranske regissören Jafar Panahi sitter sedan december i husarrest i sin bostad i Teheran, men låter sig inte hindras.

Instängd och frustrerad, med ett 20-årigt yrkesförbud och en rättegång framför sig, passar han på att göra en film.

Med kamera och i-phone filmar han sitt liv i lägenheten, sina besökare och den enorma iguana som han får passa eftersom han ändå inte får gå ut.

Filmen smugglades till Cannes i ett usb-minne inbakad i en kaka som postades till Paris.

Genom kamerans öga följer vi Panahis dagliga bestyr. Han fixar frukost, ringer sin advokat, matar dotterns iguana, kontemplerar sin belägenhet, tänker tillbaka på filmer han gjort och filmer som aldrig blivit gjorda.

Från första scenen konstaterar Panahi att han med all säkerhet kommer att hamna i fängelse och att den som försöker hjälpa honom riskerar att själv hamna i samma situation.

Han arrangerar scenerier i vardagsrummet och läser ur ett manus som han förbjudits att förverkliga som handlar om en ung kvinna vars föräldrar inte tillåter henne att studera. Efter att ha försökt förklara scenen i flera minuter blir han frustrerad.

"Om man kan berätta en film, varför ska man då göra den?" utbrister han.

Till sin hjälp har han regissörskollegan Mojtaba Mirtahmasb som är den som måste hålla i kameran, eftersom Panahi faktiskt är belagd med yrkesförbud. Han tenderar dock att ta kontrollen och till slut kan han inte heller hålla sig från att ta några steg ut på gatan med kameran i högsta hugg.

Sluttexterna upplyser att detta inte är en film utan ett "försök" av Jafar Panahi och Mojtaba Mirtahmasb och tillägnas de iranska filmarna.

Filmen är 78 minuter digital gjord i Iran 2011
Distribution Folkets Bio

